

عنوان مقاله:

لرزم انتقال مدیریت به شکل های آب بران به منظور توسعه پایدار در طرحهای منابع آب

محل انتشار:

نخستین کنفرانس پژوهشهای کاربردی منابع آب ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مسلم سروسستانی - سازمان آب و برق خوزستان

محمد کردانی

علی اسدی

خلاصه مقاله:

آب بعنوان مهمترین عامل و اساسی ترین نهاد در بخش کشاورزی و در عین حال محدود کننده ترین گزینه در کشاورایران و خصوصا در مناطق خشک و نیمه خشک مورد توجه جدی قرار گرفته است. با توجه به راندمان بسیار پایین آب در بخش کشاورزی و آبیاری، بنابراین ایجاد شبکه های مدرن آبیاری و زهکشی گام بزرگی در جهت استفاده بهینه از آب کشور است. از آنجایی که عامل اصلی ناکارایی شبکه های آبیاری کشور را باید در ناهماهنگی در بخش مدیریتی و عدم توجه به مسایل فرهنگی و اجتماعی کشاورزان جستجو کرد لذا اجرای این طرحها در صورتی که با مشارکت کشاورزان صورت پذیرد نه تنها منجر به کاهش هزینه ها توسط کشاورز خواهد شد بلکه بار مالی دولت را نیز کاهش داده و به تدریج میتوان با واگذاری مدیریت نگهداری و بهره برداری به کشاورزان در قالب تعاونی های آب بران گام بزرگی جهت خصوصی سازی برداشت. انتقال مدیریت آبیاری بعنوان یک عامل پویا و مؤثر در جهت سیاست گذاری و برنامه ریزی در طرحهای توسعه منابع آب دارای اهمیت ویژه ای است. مدیریت آبیاری درحقیقت تصمیم گیری در خصوص نحوه مصرف منابع آب بمنظور افزایش بهره وری این منابع می باشد. عدم توجه و مدیریت صحیح به بخش خصوصی ذینفع در شبکه های آبیاری و زهکشی طرحهای مذکور را با شکست مواجه خواهند ساخت. بطور کلی انتقال مدیریت تلاش برای سامان دهی تشکلهای آبیاری، آموزش مدیران آینده، بهسازی ساختارهای مورد نیاز و قانونمند سازی قراردادها و توافق های حاصله بین آب بران و دولت را در بر می گیرد.

کلمات کلیدی:

منابع آب، مشارکت، شکل های آب بران، انتقال مدیریت، بخش خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/113016>

